TEATR

rozmaitości

WARSZAWA

marszałkowska 8

Anna Świrszczyńska

Orfeusz

WARSZTATY DRAMATURGII WSPÓŁCZESNEJ

WYDZIAŁ KULTURY I SZTUKI
URZĘDU m. st. WARSZAWY
DYREKCJA I ZESPÓŁ TEATRU ROZMAITOSCI

uprzejmie zapraszają

.....

na spektakl

w dniu ..... o godz. .....

Sala .....

Reżyseria
ROMAN KRUCZKOWSKI

Zespół muzyczny
WOJCIECH GAJEWICZ
KAZIMIERZ KLICKI
MARIUSZ PUCHŁOWSKI

OBSADA:

Eurydyka	— HANNA MIKUĆ
	— ~~IZABELLA DZIARSKA~~
Persefona	— TERESA BELCZYŃSKA
Aglae	— MAGDALENA CELÓWNA
Menady	— WLENTYNA JENDRYCH
	— ~~CELINA MENCNER~~ Joanna Clohoń
	Małgorzata Jáźwiak
	— ~~ELŻBIETA ORZECHOWSKA~~
Orfeusz	— WOJCIECH OSEŁKO
Hermes	— ANDRZEJ FERENC
Pluton	— TADEUSZ GRABOWSKI
Cerber	— JERZY JANUSZEWICZ
Oberżysta	— STANISŁAW BADEŃSKI
Starzec	— WOJCIECH ZAGÓRSKI
Grek I	Jan Paranduk — ~~JACEK ŁAPIŃSKI~~
Grek II	— MACIEJ WOLF

Prolog — WALENTYNA JENDRYCH

ANNA ŚWIRSZCZYŃSKA, ur. w 1909 r. w Warszawie, zm. w 1984 r. w Krakowie. Absolwentka polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego w 1932 r. W okresie przedwojennym związana ze środowiskiem nauczycielskim, była w latach 1936—1939 redaktorem „Małego Płomyczka". Uczestniczyła w strajku protestacyjnym Związku Nauczycielstwa Polskiego w 1936 r. W 1934 r. otrzymała jedną z dwóch pierwszych nagród w Turnieju Młodych Poetów zorganizowanym przez „Wiadomości Literackie". Wydarzenie to uznała Anna Świrszczyńska za swój faktyczny debiut poetycki. Okres okupacji przeżyła w Warszawie. Żeby zarobić na życie podejmowała się różnych prac: m.in. była pracownicą fizyczną, kelnerką, salową w szpitalu. Współpracowała też z konspiracyjnym ruchem literackim. Po Powstaniu, w 1944 r. znalazła się w Krakowie, gdzie odtąd mieszkała. W 1946—1950 była kierownikiem literackim krakowskiego Teatru Młodego Widza. Od tej pory poświęciła się wyłącznie pracy literackiej. Wydała wiele zbiorów wierszy, opowiadań i sztuk. Do najbardziej znanych tekstów dramatycznych należą: „Orfeusz" i „Odezwa na murze". Anna Świrszczyńska była także autorką librett operowych (m.in. „Hagith" K. Szymanowskiego), słuchowisk radiowych i przekładów.

SZCZEPAN GĄSSOWSKI

„Orfeusz" jest utworem konsekwentnym w swoim kształcie artystycznym: utworem tragicznym, błyskotliwym, intelektualnym, pełnym poetyckiego uroku i świeżości — nawet dziś, choć poetyckość tak łatwo starzeje się przecież, jeżeli nie jest autentyczna".

KONSTANTY PUZYNA

Skład i druk PZGraf, Marszałkowska 3/5. Zam. 539. P-2